

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакция і Адміністрація:
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНCoюз (201) 451-2200

РІК XC Ч. 164.

ДЖЕРСІ СІТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 30-го СЕРПНЯ 1983

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, AUGUST 30, 1983

No. 164.

VOL. XC.

РОЗГЛЯНУТЬ СПРАВУ ОПІКИ НАД ПАМ'ЯТНИКОМ ШЕВЧЕНКА

Вашингтон (Р.Л. Хом'як). — У "Свободі" з 11-го серпня з'явився лист Юрія Повстенка про занебанний вашингтонський парк, де стоїть пам'ятник Тараса Шевченка.

Через день, читач газети Ярослав Волошин з Воррентону, Вірджинія, написав листа до Управи Об'єднання Українців Метрополітаної Округи Вашингтону з пропозицією встановити окремий комітет для постійної опіки над цим пам'ятником і до листа долучив чек на 100 доларів на покриття витрат такого комітету. Я. Волошин є членом Об'єднання.

"Можливо, що обов'язок піклування пам'ятником спочиває на міській чи державній установі", — писав у

своєму листі Я. Волошин, — однак це ніяк нас не звільняє від постійного догляду над пам'ятником".

Голова Об'єднання Уляна Сось висловила подяку Я. Волошину за його жест і заявила, що пропозиція, яку він висунув буде на порядку денному найближчих сходів Управи Об'єднання — 1-го вересня.

"У мене немає сумніву", — додала У. Сось, — що Об'єднання Українців Метрополітаної Округи Вашингтону в найкоротшому часі знайде практичний вихід для постійного піклування пам'ятником Тараса Шевченка і парком, у якому він знаходиться. Про далішні заходи у цій справі буде інформувати всю українську громадськість".

Митрополит Мстислав посвятить землю під новий храм

Аддісон, Іл. (ВХ). — Тут в парафії св. Андрія ідуть приготування до важливої події. В неділю, 18-го вересня (п.р.). Блаженніший Митрополит Мстислав та Владика Константина разом із запрошеним духовенством обох церков метрополії Чикаго посвящать землю як під будову церкви св. Андрія, так і під будову оселі для пенсіонерів. Обидва імпозантні храми і своїми розмірами проєкти будуть поміщатися на 15-акровій ділянці парафії св. Андрія.

Ці спеціальні святкування розпочнуться о годині 9-й рано, коли вірні вітатимуть в своїй тимчасовій церкві гостей в особах Митрополита Мстислава та Владика Константина. Після Святої Літургії, під час якої співатиме хор св. Андрія під диригентурою д-ра Василя Трухлого, відбудеться чин посвячення землі під храм і під оселю.

Плани під будову храму св. Андрія вже є готові. Їх опрацював разом з Будівельним комітетом та після консультацій з цілою Парафіальною радою архітект Роберт Лорд. Модерна будова церкви є тісно пов'язана з традиційними рисами та окремою дзвіницею. Вона має 360 сидячих місць та хор. Під церквою буде простора і висока зала, що вміститиме приблизно 500 осіб. Крім того є ще й інші приміщення. Передбачується, що до початкових робіт приступлять ще осінню цього року.

Настоятель о. Анатолій Ситник разом з Парафіальною радою під головуванням інж. Івана Козачка та Будівельний комітет під проводом д-ра В. Трухлого наполегливо підготувалися до цієї величавої події, якою буде посвячення землі під два важливі проєкти.

Закінчилось успішне Гарвардське літо

Літня школа українистики в Гарварді в 1983 році.

Кеймбридж, Масс. (ФКУ). Праця Українського Гарварду продовжує безперервно протягом всіх місяців року, не зупиняючись навіть у часі вакацій. Бо літом кожного року, це вже 13-ий раз, влаштовується спеціальна навчальна програма м. українознавства.

Цьогорічна восьмитижнева програма закінчилась іспитами з кінцем третього тижня серпня. Учась в шести курсах Гарвардської Літньої Школи українистики в 1983 році взяло 63 студенти

хлопців — 25 і дівчат — 38. Вони прибули: з Канади — 8 осіб, з Англії — 2 студенти, з Норвегії — 1 студент, і з 22-ох країн Європи. Здалах — Каліфорнії — 2, Колорадо — 4, Мінесоти — 4, Ілліной — 4, Із стейту Массачусетс було 13 студентів. Студентів не-українського походження було 7.

У цих гарвардських програмах українистики від 1971 року по сьогодні взяло участь 827 студентів.

Літературний процес за останнє п'ятдесятиріччя у книжці Г. Костюка

Мюнхен, Західна Німеччина. — Видавництво "Сучасність" цього року випустило 537-сторінкову книжку Григорія Костюка п.з. "У світі ідей і образів. Вибране. Критичні та історико-літературні роздуми. 1930 - 1980". Обкладинку до цієї книжки виконав мистець Святослав Гордійський.

До цієї збірки автор переробив статті, що їх він писав, — як він сам це зазначає у Слові від автора, — "в різні, іноді дуже відмінні часи". Ці статті навіють лють, — як в дальшому

пояснює Г. Костюк, — розвиток нового стилю літератури — романтики вітазму — в Україні та на імміграції, знайомлять із творчістю окремих письменників і передають картину літературного процесу тут і там за останнє п'ятдесятиріччя.

Цю книжку — в цій 16-ти американських доларів — можна набути в українських книгарнях, або замовити в представника видавництва Ніни Ільницької, написавши на її адресу: Nina Ilynyk, 254 West 31 st., 8th Fl. New York, N. Y. 10001

Р. Реген шукає шляхів до еспаномовних американців і жінок

Лос Анджелес, Каліф. — Президент Роналд Реген, який, як відомо, перебуває тепер в Каліфорнії, успішно висунув перед еспаномовними бізнесменами і намагався докласти зусиль до еспаномовних американців й інших національних груп та з'ясувати внутрішню й закордонну політику його Адміністрації, на яку, головне тепер у перелічених різних елементах в ЗСА і за кордоном.

Роналд Реген

Очевидно, Президент ЗСА який мабуть буде кандидатом на другу каденцію, хоч він цього ще офіційно не сказав, хоче прихилити до себе, а тим самим до Республіканської партії, більшу кількість еспаномовних американців, які є під теперішню пору великою силовою групою, яка може в багатьох випадках перевернути вибори в ту чи іншу сторону. Ця Адміністрація, — заявив президент Р. Реген, — була в минулому і буде в майбутньому прихильною до справедливості у відношенні до національних груп і підприємств їхню ініціативу в політиці, економіці, культурі та інших ділянках".

Відповідаючи цінникам, які твердили, що американський спосіб життя, мрія американців вже мертва, Р. Реген заявив: "подивіться на еспаномовних американців, на їхні досягнення в бізнесі й інших ділянках життя, які тяжко працюють розбудовують Америку і творять життя країни, дає нас усіх". Президент підкреслює, що деякі компанії, що ними керують еспанці, зросли в останніх трьох роках на 60 й більше відсотків. Тепер існує 363,000 таких підприємств з акумульованим великим майном, що перевищує 18 мільярдів доларів.

Напередодні виступу Р. Регена кореспонденти запитали заступника пресового секретаря Білого Дому Леррі Спікса, що він думає про обвинування Торреса, лідера Об'єднаної ліги латиноамериканських громадян. Спікс заявив, що урядові речники беруть до уваги усі заваження і він переконаний, що Торрес і його прихильники також змінять свою думку у майбутньому. Користаючись нагодо зустрічі з кореспондентами, Спікс заявив, що теперішня Адміністрація номінувала на протязі трьох років 125 еспаномовних американців на урядові становища, з-поміж яких 29 займають високі пости в Адміністрації, або є на становищах амбасадорів. Не 35 еспаномовних осіб були номіновані Р. Регеном на високі пости, як каже Торрес, а 80 у першому році урядування.

До виступу Президента запросили три впливові еспаномовні організації, а в першу чергу Об'єднання еспаномовних підприємств. У п'ятницю, 26-го серпня п.р. Президент виступив перед групою жінок-активісток Республіканської партії.

М. БЕГІН ПЛАНУЄ ВІДІЙТИ ВІД ПОЛІТИКИ

Єрусалим, Ізраїль. — Прем'єр-міністр Ізраїля Менахем Бегін повідомив свій кабінет міністрів у неділю, 28-го серпня, про те, що він має намір піти у відставку.

Бегін, який мав ті чи інші клопоти вже на протязі кількох місяців, зробив своє повідомлення несподівано вкінці нормального засідання уряду. Це здивувало його міністрів, і вони негайно попросили його залишити - на своєму пості. Він погодився відкласти своє формальне звернення в цій справі до президента Хаїма Герцога до того часу, поки не зустрінеться в понеділок зі своїми політичними однодумцями в урядовій коаліції.

Прихильники Бегіна відразу посилили свої старання з метою переконати Бегіна змінити це рішення і продовжувати їх цілий день. Під його домом в Єрусалимі зібрався натовп демонстрантів, які вимагали від нього залишитися на пості прем'єр-міністра, інша група демонстрантів вимагала відходу.

Не було відразу ясно, чи Бегін думає зовсім відійти від політичного життя, чи це тільки є тактикою, щоб дати йому можливість розпустити теперішній уряд і утворити новий, перегрупувавши розсварені партії в

його коаліції.

Ізраїльське радіо, посилавшись на неназваного члена блоку Лікуд заявив, що Бегін сказав блоку: "Я відчуваю, що я не дію так, як повинна дяти людина на моєму становищі, з моїми обов'язками".

Прессекретар прем'єр-міністра Урі Порат підкреслює, що рішення Бегіна поки що не є остаточним. Виступаючи в ізраїльському телебаченні, Порат сказав: "Мені здається, що, якщо в Ізраїлі є люди, які думають, що настав час вийти на вулицю і танцювати, то це ще занадто скоро. А також ще занадто рано є страждати тим, які роблять це вже сьогодні".

Згідно з ізраїльськими законами, резингація прем'єр-міністра залишає його уряд при виконванні своїх обов'язків, і який не підлягає практичній голосування за довіру чи недовіру аж до часу утворення нового уряду. У даному випадку, якщо Бегін формально звернеться до президента з заявою про резингацію, він залишиться прем'єр-міністром зі своїм урядом замороженим при виконванні своїх обов'язків до того часу, поки він або якийсь інший політичний лідер не утворить нової коаліції в наслідок нових парламентарних виборів або і без них.

Морська піхота ЗСА в Лівані відповідає вогнем

Бейрут. — Речник американської морської піхоти в Бейруті повідомив у неділю, 28-го серпня, що в цей день морська піхота ЗСА вступила в 90-хвилинну перестрілку з міліцією мусульманів-шіїтів.

Речник заявив також, що жерств серед персоналу морської піхоти не було.

Це був перший раз, коли морська піхота ЗСА вступила в збройний конфлікт від часу, як вона прибула до Лівану як частина міжнародних сил підтримання миру в Лівані рік тому.

Зброї та кулеметів. Речник не сказав нічого про жертви серед мусульманської міліції. "Ми не виходили, щоб перевірити наслідки", — сказав речник.

Морська піхота вступила в бій після того, як розпочався бій між частинами ліванської армії та членами шіїтської міліції Амала. Перестрілка порушила відносне затишшя, яке панувало майже тиждень.

Бейрутське летовище було закрито негайно і на невизначений час після того, як інша група мусульманів обстріляла його. В цьому випадку дві цивільні особи були вбиті, а 12 воїків поранені. Спонтанні спалахи вогню з легкої зброї тривали до півночі. Перестрілка відбулася в основному в південному передмісті Бейрута, заселеному шіїтами і палестинськими втікачами.

У СВІТІ

ЗАХІДНІ КОРЕСПОНДЕНТИ повідомили з Москви, що в Совєтському Союзі вийшло друком нове видання підручника цивільної оборони під назвою "Це повинен знати кожний і розуміти", в якому не має згадки про ядерну катастрофу і можливість загибелі всього живого в можливій майбутній війні, а, навпаки, стверджується, що Совєтський Союз здатний вест, виграти і пережити ядерну війну. Саме для того треба готуватися і знати, як поводитися в такій війні. Книжечка заповнює, що відповідні сховища врятують міське населення від атомного удару і подає поради сільському населенню, як будувати захисні сховища в сільських місцевостях. Західні експерти, які вивчили текст книжечки, говорять, що він написаний в дусі повороту нового керівництва до попередньої доктрини, яка заперяла, що Совєтський Союз зможе ефективно вест ракетноядерну війну.

ПОЛЬСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство ПАП 28-го травня повідомило: "Суд над Здзіславом Найдером у Варшавському районному військовому суді закінчився. Суд відбувся згідно з процедурою справ, де підсудний виступив. Суд засудив Найдера на кару смерті". Найдер був професором Варшавського університету і добре відомий письменником у Польщі. Від часу проголошення військового стану в грудні 1981 року він проживав в Західній Німеччині і тепер є директором польського радіомовлення на радіостанції "Вільна Європа" у Мюнхені.

РЕЧНИК МІНІСТЕРСТВА внутрішніх справ Австрії повідомив у четвер, 25-го серпня про те, що три румуни, двоє чоловіків і одна жінка, втекли з Румунії на маленькому літаку, призначеному для оприскування полів, до Австрії. Вони на низькому польоті перелетіли відповідну частину Югославії, Мадярищини і приземлилися на авіаполі в Австрії, 20 миль від мадярського кордону. Румуни мають намір переселитися до ЗСА.

ПРЕЗИДЕНТ ФРАНЦІЇ Франсуа Миттеран заявив, що французькі війська послані до Чаду, щоб "принести мир", але він одночасно остеріг, що, якщо він будуть загрожувати підтримані Лівією заколотники, вони можуть перейти в наступ. Заява Миттерана була опублікована в газеті "Ле Монд" у формі відповіді на запитання кореспондентів. Заява появилась в час всезастороженого занепокоєння французької громадськості французькою військовою розбудою в Чаді. З другого боку Франція розпочала ряд дипломатичних заходів з метою мирного поладження конфлікту.

В УВУ в Мюнхені відбувся літературний вечір М. Хвильового

Мюнхен (УІС "Смолюскі"). — У п'ятницю, 12-го серпня п.р., Український Вільний Університет у Мюнхені влаштував Літературний вечір, присвячений Миколі Хвильовому, відзначаючи 50-річчя його трагічної смерті і появу четвертого тому творів письменника.

На зважачи на літній сезон і ряд різних програм, які відбувалися у тому часі у Мюнхені, велика залі УВУ була заповнена слухачами. Вечір цей за характером учасників можна назвати міжнародним — у ньому взяли участь українці з різних країн — з Німеччини, Франції, Англії, ЗСА, Канади, Бельгії й інших країн.

Серед чисельно зібраних осіб були священики, викладачі й студенти літніх курсів УВУ, відомі українські вчені, письменники й представники всіх українських політичних напрямків. Програму Вечора записували на магнітофон "Радіо Свобода", й вона була передана в Україну.

Вечір відкрив і ним керував ректор УВУ проф. Володимир Янів, а у дальшій програмі на ньому виступили представники видавництва "Смолюскі" О. Зінкевич і відомі з виступів у ЗСА і Канаді режисерка й інтерпретаторка творів М. Хвильового Марта Гарасовська з Альбертського університету в Едмонтоні.

Ректор В. Янів у своєму вступному слові визначив, що обидвоє представників "Смолюскі" ширять кулею М. Хвильового по череш виступаючи літературні виступи. Зокрема він палко привітав М. Гарасовську, сказавши "хто раз її почув, ніколи не зможе забути її", і "що вечір цей буде для всіх нас великим пережиттям".

Проф. В. Янів згадав, що УВУ відзначав М. Хвильового й при інших нагодах, в окремих доповідях (наприклад, д-р І. Качуровський) й на літніх курсах УВУ. Він сказав: "М. Хвильовий впаав жертвою того, що у тих роках діяло в Україні. Своєю смертю він запропонував проти всього, що творилося в 1933 році в Україні. Постає М. Хвильового до

сьогодні не є належно зрозуміла, тому вона і далі є контроверсійною. Сьогоднішній Вечір багато спричинився до того, щоб розв'язати питання контроверсійності... Микола Хвильовий є великою постаттю, якою, може, й помилялася в житті, може й не вибрала правильних шляхів спочатку. Він спокійно свої помилки і став символом відповідної доби, чесно закінчив свій шлях і вказав дорогу, якою слід іти іншим... Цей вечір ми присвячуємо трагічній, але видатній постаті, — сказав ректор В. Янів, — яка вказувала не лише шлях боротьби за Україну, але й вказувала орієнтацію на Західній Європі, саме те, що сьогодні є найважливіше".

О. Зінкевич у своєму вступі наголосив і вказав на актуальність багатьох ідей М. Хвильового, як за його життя, так і сьогодні. Він зокрема підкреслює, що незрозуміння М. Хвильового і переміщення його в постаць контроверсійну спричинили на імміграції ті українські критики й політики, які допустилися нечуваного виступу літературного аргументу — вони літерально доводили, що оповідання "Я" є автобіографічне, утоточнивши героя твору з автором".

На багатьох учасників Вечора неповторне враження зробила М. Гарасовська, унікальна режисерка й інтерпретаторка творів М. Хвильового. Вона рецитувала з пам'яті уривки з "Сантимаментальної історії", "Я" (романтика) й "Арабесків". Під час рецитування присутні зазверли в мовчазні, переживаючи кожне почуте слово: як його колись переживав М. Хвильовий, і як переживала, передаючи їх, М. Гарасовська. Її інтонація, міміка й жести допомагали не лише розуміти силу й запах слів М. Хвильового, але й сприймати їх, що присутні виявили яскравими оплесками.

Після закінчення Вечора учасники довго не розходилися, ділилися враженнями про почуте, обмінювалися думками про творчість М. Хвильового і про проблеми нашого сьогодення.

В АМЕРИЦІ

МАБУТЬ З МЕТОЮ заспокоєння публічної opinіo, яка в останньому часі депо затурбована програмою доброземства Америки, Пентагон надрукував деякі інформації про оборонні заходи, у яких говориться, що, наприклад, нуклеарна ударна сила ЗСА під теперішню пору, не переходить сили удару з 1960 року. Це з другої сторони показує в якому стані занедбання знаходилася оборонна система З'єднаних Штатів Америки, на мілітарну силу якої спирається не тільки Північно-Атлантичний Союз (НАТО), але також інші країни світу, зокрема Японія, Австралія і країни Азії. Департамент оборони має багато клопотів тепер, бо напродовжена в 1960-их роках зброя, не вся може бути тепер застосована в оборонній системі.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА Роналда Регена заповіла, що постаріється унормувати справу виплат з програм медікер і медікейд, щоб оминити в майбутньому великого надуху, як трапляється з вини шпиталів і лікарів. Маргарет Геклер, секретар Департаменту здоров'я і громадської обслуги, дала заярження, щоб виплати з федерального фонду були представлені й бюрократії до перегляду і апробати. В минулому, — сказала М. Геклер, — несовісні лічильні і деякі лікарі виставляли рахунки неспівмірні з обслугою пацієнтів. Тепер такі шпиталі і лікарі будуть карані грошовою гривнюю аж до 2,000 доларів за випадок, якщо їм буде доказано надуху.

РЕЧНИК ДЕРЖАВНОГО Департаменту заявив, що переслідування філіппінськими агентами опонентів теперішнього президента Фердинанда Маркоса, які проживають у З'єднаних Штатах Америки, є дуже серйозною справою і Уряд ЗСА повинен зробити всі заходи, щоб так практику, якщо вона покажеться правдивою, припинити за всяку ціну, а відповідальних філіппінських "дипломатів" притягнути до відповідальності, або усунути з країни. З цієї справи виступили на пресовій конференції два дипломатичні конгресмени з Каліфорнії Дон Едвардс і Фортні Старк, переславши перед тим документацию до Білого Дому, Державного департаменту і до редакцій більших газет. Федеральне Бюро Інвестицій переірає тепер заклиди згаданих конгресменів. Після того Державний департамент прийме відповідні міри проти запідозрених осіб, бо на думку згаданого Департаменту, жадна держава і жадні агенти не мають права переслідувати осіб, які легально мешкають в ЗСА.

У НАСЛІДОК ДУЖЕ гарячої погоди, головне в середньо-західній і західній стейтах ЗСА, досі померло понад 200 осіб. Гаряча погода триває ще й досі у багатьох стейтах Америки. Майже у 18-ох місцевостях минулої середи і четверга була зареєстрована температура 100 і більше степенів за Фаренгайтом. У Північній Кароліні і Джорджії температура досягла 110 степенів. Такої спеки мешканці не пригадують собі від багатьох років. Сильно потерпіли від спеки посіви, ярина і тютюн у багатьох стейтах.

ПОНАД СІМ МІЛЬЙОНІВ УКРАЇНЦІВ — ДІТЕЙ, ЖІНОК І ЧОЛОВІКІВ — У СТРАШНИХ МУКАХ ВПАЛИ ЖЕРТВОЮ ВЕЛИКОГО ГОЛОДУ ЗОРГАНІЗОВАНОГО КОМУНО-МОСКОВСЬК ІМИ НАРОДОВБИВЦЯМИ В УКРАЇНІ 50 РОКІВ ТОМУ. ПОМ'ЯНИМО ЦІ ЖЕРТВИ САМІ ТА ПРИГАДАЙ- МО ЇХ ІНШИМ НАШОЮ МАСОВОЮ УЧАСТЮ У ВЕЛИКІЙ ДЕМОНСТРАЦІЇ ТА МЕМОРІАЛЬ- НОМУ КОНЦЕРТІ У ВАШІНГТОНІ В НЕДІЛЮ, 2-го ЖОВТНЯ!

ВАЖНЕ ДЛЯ УЧАСНИКІВ МЕМОРІАЛЬНОГО ТИЖНЯ У ВАШІНГТОНІ

Протягом Меморіального Тижня у Вашингтоні для відзначення 50-ліття голоду в Україні, який (тиждень) триватиме від 25-го вересня до 2-го жовтня включно, очікується у Вашингтоні значна кількість українців, які прибудуть з різних міст і стейтів. Найбільше з них прибуде в день головної маніфестації, в неділю 2-го жовтня, але багато прибудуть певно вже раніше, щоб відвідати своїх конгресменів і сенаторів і поінформувати їх про Меморіальний Тиждень у Вашингтоні, чи прямо як туристи, щоб оглянути столицю ЗСА і потім взяти участь у маніфестації.

Одні прибудуть індивідуально, власними автомобілями, потягми чи автобусами, інші — групою, спеціально замовленими автобусами як учасники збірних поїздок.

Хто планує провести у Вашингтоні одну чи більше ночей, той повинен подбати про нічліг. Подасмо тут адреси готелів, де можна замовити кімнату, як також оплату за одну ніч: Howard Johnson-Crystal City, Va., 2646 Jefferson Davis Hwy (U.S. 581); Tel.: (202) 684-7200.

Цей мотель розташований на вірджинському боці ріки Потомак, але близько центру Вашингтону. Ціна за кімнату для однієї особи 34 дол. за одну ніч. Charles Hotel, 1731 New Hampshire Ave., N.W., Washington, D.C.; Tel.: (202) 332-2226.

Цей готель лежить за кількома кварталами від Пенсильванії авеню, якою йтиме маніфестаційний похід. Ціна за кімнату для однієї особи 34 дол. за одну ніч. One Washington Circle Hotel, 1 Washington Circle, N.W., Washington, D.C.; Tel.: (202) 872-1680.

Цей готель розташований близько Кеннеді Сен-тер, де відбудеться Меморіальний концерт. Тут ціна за кімнату для двох осіб — 65 дол. за одну ніч.

Щоб забезпечити кімнату, замовляти треба вже тепер.

Хто знає інші готелі чи мотелі у Вашингтоні, де можна дістати дешевші ціни, хай замовляє кімнату там.

Зазначуємо, що групові поїздки до Вашингтону, приватні, або організовані бюроми подорожей, можуть користати із знижених цін на мотелі в залежності від їхнього положення. Поза містом мотелі дешевші як у місті.

КВИТКИ НА МЕМОРІАЛЬНИЙ КОНЦЕРТ

Як уже відомо, після маніфестації відбудеться в Кеннеді Сентер Меморіальний концерт для вшанування пам'яті жертв Великого голоду. Початок концерту о 3:00 по полудні. Щоб дістати квитки на концерт, треба замовляти їх вже тепер, висилаючи відповідну оплату на одну з таких адрес: Committee on Genocide in Ukraine, 2615 30th St., N.W., Washington, D.C. 20008; tel.: (202) 234-2330; або Committee on Genocide in Ukraine, Att. Mr. E. Popil, 440 Wyoming Ave., Scranton, Pa. 18503; tel.: (717) 342-0937.

Ціни квитків: ложі 25 дол., партер 20 дол., перший балкон — 15 дол., другий балкон — 12.50 дол. другий балкон боки — 5 дол.

Програма концерту буде оголошена згодом. Крайовий Громадський Комітет надіється, що всі місця в Кеннеді Сентері, яких є понад 2,000 будуть заповнені, бо концерт — важлива частина української маніфестації у Вашингтоні проти організованого Москвою голоду в Україні 50 років тому.

Інформації про інші події Меморіального Тижня у Вашингтоні будуть подані згодом. Якщо у когось є якісь питання, просимо писати до Вашингтонського комітету (адреса вище), або телефонувати: (202) 234-2330.

Для контакту поодиноких комітетів та індивідуальних людей з Вашингтонським бюро можна вживати номер замовленої телефонічної служби: (202) 728-8744. Усі контакти й запитання, подані на цей номер, будуть відповіджені протягом 24-ох годин.

Пресова Служба Крайового Комітету
Вашингтонське Бюро

Напередодні...

(Закінчення зі ст. 2)

під назвою Земляцке Об'єднання — „Тернопільщина“. До членів основників належали: Ізидор Громицький, проф. Володимир Мацьків, ред. Степан Конрад, д-р Теодозій Сеньковський, св. п. о. Микола Збір, мгр Осип Янкевич, Михайло Середа та інші. Редакційна колегія регіональних збірників видала три томи під назвою „Шляхами Золотого Поділля": перший том появився в 1960 році, другий — у 1970-му, а третій — цього року у липні. До нього ввійшли ще міста Скалат, Грималів та Підволочиська. Таким чином третій том у збільшеному об'ємі доповнив два попередні, що разом становлять цілість історії Тернопільщини.

Участь поетів, письменників у регіональній праці

У видавничій регіональній праці тернопільців брали участь, побіч відомих колишніх культурно-освітніх діячів, також письменники, поети, що своїм надхненням поетичним словом змальовували історичні події, тугу за втраченим рідним краєм та повсякчасно нагадували нам не забувати про нього.

Серед них у першу чергу варто згадати відомого поета, письменника книжок для дітей і молоді, співредактора „Веселки“, громадського та релігійного діяча Чикаго проф. Романа Завадовича. Свої юні роки провів він у тернопільській гімназії, де й почав свою письменницьку діяльність. У грудні цього року сповниться йому 80 років життя. Кілька віршів присвятив він Тернополі. Подасмо уривок вірша під заголовком „Запит і відповідь“:

Так часто привид встас
З-за моря, з-за гір Європи...
То місто, на яке ти мис...

О, місто весняних літ!
Чи треба тобі це питати?
Хто вишлю без серця у світ, —
Не може його не шукати!

Зайшли ми в далекі світи,
Туди — по скитальській дорозі,
Та серце лишилось, де ти —
На ріднім порозі.

Інший земляк Тернопільщини д-р Михайло Качалуба, автор кількох збірок віршів та спогадів з перебування в Карпатській Україні і Словаччині під заг. „З мого Одисея“, також присвятив вірші Тернополі („Місто дороге“, „Тернопіль — молодість моя“). Ось уривок вірша „Україні“:

„Кохана моя батьківщина,
Хоч стільки минуло вже літ
Від хвилі, коли я покинув
Обійми твої, йдучи в світ,
Я ніжність твою материнську
І квітучу дівочу красу
Несу від колись — дитинства
І до гробу таки донесу“.

Дочка заслуженого і дуже шанованого катехита св. п. о. Тимотея Сембая в Тернополі Оксана Галицька проявляє в своїх віршах поетичний талант. У вірші „Чому“ вона змальовує тугу за втраченою батьківщиною:

„Як залишила Рідний Край,
Ідучи вигнанцем з мого Поділля,
Чом не припала до землі на мент
І не взяла на спомин квітки-зілля?..“

Як вижджала потім із Карпат
В лихий той час в світі далекий...
Чом не взяла я грудочки землі,
Або одної зілочки смереки?..

Шостий раз

Шостий раз, у цьому третій — на Союзівці, зберуться земляки Тернопільщини, щоб на початку золоті осені у спокійній і привітній атмосфері зустрінути та привітати своїх рідних, приятелів, друзів.

На З'їзді здаватимуть звіт свої праці члени Земляцкого об'єднання, редакція регіонального збірника та бюлетеня. Ми впевнені в тому, що чесно сповнили свої завдання і обов'язки, та сподіваємося, що залишили тривалі сліди своєю понад 25-річною працею на регіональній ниві, не зважаючи на те, що багато з нас вже сеньйор-громадяни у віці 75-90 років! Тому прохання до дорогих земляків не припиняти нашої регіональної праці, приєднувати молодих людей, нехай вони продовжують цю хосенну працю. А ми, старші, чи дехто з нас, по змозі своїх сил, будемо їм допомагати.

Після закінчення ділових нарад З'їзду на кілька годин земляки з Тернопільщини забудуть про свої життєві клопоти і на крилах бистролетної гадки, при звуках рідної пісні і музики, злетять у рідні сторони, де проминули незабутні роки дитинства і молодості, та згадають ще живих рідних і приятелів. Час проведений на дозвіллі у рідному гурті буде приємним, бо як каже загальновідома приказка, — „Нема то як на Союзівці“.

Публічна...

(Закінчення зі ст. 2)

УККА говорить виразно: „У виконанні своїх функцій в УККА члени керівних органів УККА мають бути невідчужимими відносно діяльності будь-якої політичної партії і ніякий член керівного органу не сміє в імені УККА зв'язувати його з будь-якою політичною партією“. Спосіб підготовки XIII Конгресу і його ведення та засадничий підхід теперішнього проводу УККА до основної української проблематики в діаспорі був і є глумом над дією чинного Статуту, що його XIII Конгрес не змінив... „

Але читачі статті-заклику д-ра Р. Барановського можуть мати до нього деяку претензію. Бо він, правильно з'ясувавши існуючий стан, нічого не сказав, які конкретні плани намітив Комітет за Правопорядок, приймаючи назву Української Американської Координаційної Ради і рішення скликати конвенцію, щоб „легально оформити цю нову організацію“. Коли д-р Р. Барановський закликає журналістів до висловлення своєї думки, то ця думка ясна: нова організація мусить мати підбудову в теорії, але й план виконання своєї праці у практиці. Ідеологічно-теоретична основа нової організації має за вір існуючий статут УККА, до якого треба би додати ще одну чи дві постанови з точками над „і“, що членським організаціям УККА, які приступили туди добровільно і мають свої суверенні статuti, не можна накидати голосуванням ніякої постанови проти їхньої волі. Зрештою — Статут УККА — це добра підстава для дієвості централі, яка має репрезентувати українську громаду перед американськими властями. Але здійснювати статут мають люди. Кожну річ роблять люди. Читачі статті-заклику д-ра Р. Барановського були б йому надзвичайно вдячні, як би він заявив був, що організатори нової централі мають уже намічені кандидати на ведення нової організації і що деякі поважні, громадсько досвідчені українські люди — мужичини чи жіночки — погодилися створити апарат, необхідний для успішного ведення нової репрезентативної централі. Дозвольте автору цих рядків, колишньому довготривалому члену спешу Політичної Ради, після того Крайової Ради і трирічному редакторі офіційного органу УККА, ствердити — без ніякої образи на адресу д-ра Барановського, що промовчання проблем осіб — це велике „вакуум“ в його статті. Як будуть люди — будуть фонди.

Українсько-Американський День у Баффало

Започаткований в 1972 році звичай влаштувати кожнорічно в Баффало Українсько-Американський День прийнявся і закріпився. Виявилося, що ця загальна громадська імпреза потрібна й корисна. Є надія, що вона не швидко зійде з громадського календаря. Як у минулих, так і в цьому році влаштування Українсько-Американського Дня займався Відділ УККА в Баффало.

Українсько-Американський День відбувся у неділю, 7-го серпня, на площі української католицької церкви св. Василя Великого в Лян-кастері біля Баффало. Більшість українсько-американських дітв у минулому були присвячені видатним постатям або важливим подіям з українського, а то й американського життя. Цьогорічним Українсько-Американським Днем відзначено 50-ті роковини штучного голоду, створеного більшовиками в Україні, з відповідною до характеру імпрези програмою.

Офіційну частину імпрези започатковано панахидою за тих, які померли під час страшного голоду, яку виправили о. д-р Павло Івахів і о. Олександр Богун Кенез, душпастирі української католицької церкви св. Миколая в Баффало. Після Панахиди віддано жертвам голоду салют жалобними звуками сурми (сурмив Михайло Петришин).

Присвячену жертвам голоду доповідь виголосила Ярослава Борачок. В програмі були ще включені:

День Союзівки на Союзівці

У неділю, 7-го серпня п.р. ранок заповідав гарну погоду, і всі оюзянки з добрим гумором та надією на приємний день виїхали з Нью-Йорку автобусом на Союзівку, що положена в підгірській околиці з дуже гарними краєвидами.

Традиційно День Союзівки розпочався спільною Службою Божою в місцевій церкві, на яку приїхали теж оюзянки з околиці. Парох Кергонксон о. д-р Богдан Волошин привітав оюзянок-гостей на Союзівці. Членки 89-го Відділу СУА в Кергонксоні приготували смачний полуденок для членства. Полуденок попередив привітання о. пароха, членок Окружної Управи та голів відділів. Молитву провів о. парох і при жвавій гутірці зі знайомими дуже смакував полуденок, за який ми всі вдячні членкам 89-го Відділу СУА.

Чудовий день сприяв доброму настроєві. В охолодженій залі Веселки членки відділів Окружні під проводом імпрезової референтки Михасі Баран приготували льотерію з різномірними речами, деякі з них були навіть вартісні і викликали зацікавлення. Одна вишита подушка була призначена на виграш оюзянським лосьуванням.

Програма почалася офіційним привітанням гостей та виконавців головною Окружної Управи Лідією Магун, яка передала ведення програми культурно-освітній референтці Оксані Ленещ. Вона з жалем сказала, що з незалежних причин заплановані точки програми 62-го Відділу в Глен Спей, замінені іншими, а саме: Ярослава Гунчак, членка 62-го Відділу, продовжувала поезію Василя Барки „Нонна“ та „Пшениця, що квітє“, попередивши їх коментарем автора. Ці дві поезії були присвячені пам'яті — страшного голоду в Україні в 1932-33 роках. Поміж декламаціями молоді виконавці, дочка членки 62-го Відділу СУА, Оля Ходоба й Анита Полієнко, проспівали три пісні в супроводі бандури: „Цвіте терен“, „Жито сіє“ та „Ворожка“.

Наступною точкою програми було висвітлення фільму, змонтованого з прози року з обширними поясненнями Павла Бокала і його дружини Оксани. Автор репортажу показав образове історію Бразилії, держави поселенців-емігрантів з Галичини еперед Першою та Другою світовими війнами. Він підкреслює, що уряд Бразилії не

(Закінчення на ст. 4)

В ЧЕТВЕРТУ СКОРБУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Найдорожчої
ДРУЖИНИ І МАМИ

бл. п.
**МАРІЇ
МАЛАЩУК**
буде відслужена
**ЗАУПОКІЙНА
СЛУЖБА БОЖА
з ПАНАХИДОЮ**

в церкві св. Покрови на вул. Підсу Торонто, Канада
в п'ятницю, 9-го вересня 1983 р., о год. 6-ій ввеч.
Про участь і молитви за душу Покійної просять:

РОМАН, муж
І ХРИСТИНА, донька

бл. п.
ПЕТРО ДЯК

Відвідини Покійного в понеділок, 29-го серпня 1983 р., від 7-9-ої веч. у похоронному заведенні Литвині і Литвин, у віаторок, від 2-4-ої по пол.
ПАНАХИДА відбудеться у віаторок, 30-го серпня, о год. 7.15 веч.
ПОХОРОН у середу, 31-го серпня 1983 р. з того ж похоронного заведення, о год. 8-ій рано до церкви св. Володимира в Елізабет, Н. Дж., а відтак на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — АННА
дочка — ЛЮБА з мужем РОМАНОМ і дітьми РОМАНОМ
І МИХАСЕМ
дочка — МАРІЯНА
Брат і сестра в Україні
та ближча і дальша Родина в Україні і США

Yearal Yearal

ІЗ НОВИХ ВИДАНЬ МОЖНА ВЖЕ ЗАМОВЛЯТИ
В КНИГАРНІ ПРИ СВОБОДІ

ДЕРЕВ'ЯНА РІЗЬБА В УКРАЇНІ
WOOD CARVINGS IN UKRAINE

автора К. Шонк-Русича

Альбом у твердій обкладинці. 184 сторінки.
Ціна \$32.00 з пересилкою.

Мешканців штату Нью Джерсі зобов'язує 6% штатного податку.

ЗАМОВЛЯТИ:
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Нема то як на Союзівці!

Осепі
Українського
Народного
Союзу
в Катскипських горах
біля м. Кергонксон, Н. Й.

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ на кінець тижня „Дня Праці“

2-го, 3-го, 4-го вересня 1983 року

SOYUZIVKA
UNA
Foordemore Road
Kerhonkson, N.Y. 12446
or call
(914) 626-5641

П'ятниця, 2-го вересня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
ЧОРНОМОРСЬКІ КОЗАКИ
ЛІДА І ЗІНА ДЖУС
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра АЛІКА І ДОРКА

Субота, 3-го вересня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
ДЖОЙ БРИТТАН, співачка з Ляс Вейгас
ЮЛІАНА ОСІНЧУК, піаністка
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестри: ТЕМПО І ВОДОГРАЙ

Неділя, 4-го вересня
3:00 год. по пол. — КОНЦЕРТ НА ДВОРІ
ЧОРНОМОРСЬКІ КОЗАКИ
ЛІДА І ЗІНА ДЖУС
Конферансьє: АНЯ ДИДИК

8:30 веч. — КОНЦЕРТ
ДЖОЙ БРИТТАН, співачка з Ляс Вейгас
„СИЗОКРИЛІ“ —
РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА, хореограф
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестри: ТЕМПО та АЛІКА І ДОРКА

Про українську...

(Закінчення зі ст. 2)

тлі блистять ясна постать інж. О. М. Тишовницького, відданого оборонця української родини. Він також автором багатьох статей в обороні інтегральності української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але перемогти загальну байдужість зможе не один, але сотні Тишовницьких. Треба їх в кожній українській установі, і навіть у кожній родині. Тільки великим зусиллям можемо перемогти загальну байдужість загальної української родини.

Але найцілішим оздоровчим надхненням є, розуміється, наука Церкви про відновлення батьків і всієї громади за добою і недовго родини, в першу чергу дітей, про необхідність будови Божого Царства в українських родині.

Висновки

1. Нелюдський матеріалізм, атеїзм і сексуалізм довели до того, що дуже часто сучасні родини нагадують поле після градодової тучі.

2. Родина є основною клітиною життя громади і народу. Усі прогріхи, що підривають і нищать життя родини, підривають життя громади і народу.

3. У зорганізованому провіді нашого життя уже зазначено протидію проти походу за знищення родини; тепер пора на загальне. За прикладом інж. О. М. Тишовницького, треба б випрацювати план оборони української родини згідно зі словами поета

„Хай нація звільниться
Всі наші помисли згоріли“.

4. До оборонного плану належить також молитва, жертва і добрий приклад. Треба постійно молитися про спеціальну Божу опіку над українськими родинами. Не жалімо трудів і жертв на їхнє збереження від усього зла і супостата, а прикладом свого життя християнською родині є великою справою, для якої варто жити і працювати.

А. Караванський вказує на один:

„Хай тоді, як заїде сон,
Де всяк стоїтиме на своєму,
Мирішном буде благо йому
І у сімейнім колі мир“.

В. Шекспір підказує другий:

„Краса і правда житиме в віках,
Коли у твого внука буде внук“.

А вторус йому наш Шевченко, кажучи, що на світі нема нічого кращого від молодого матері з дитям на руках.

Передали архів

Після довгого листування між Головною Управою Ліги Українських Політичних В'язнів у Німеччині та Президією Української Вільної Академії Наук в Канаді Головна Управа ЛУПВ вирішила передати цілість свого великого архіву на постійне збереження до Історичного Архіву і Музею УВАН в Канаді.

Кінцевий договір підписали представники згаданих установ на окремому спільному засіданні в Мюнхені 25-го липня ц.р. Відімені Ліги Українських Політичних В'язнів участь у переговорах взяли: д-р Богдан Кордюк, д-р Олександр Вінтюк і Григорій Нанак. УВАН репрезентував її президент та куратор Історичного Музею та Архіву д-р Михайло Марунчак.

Узгоджено, що архів ЛУПВ становитиме повсякчасно одну цілість і ні при яких умовах не може бути переданий в опіку іншої установи. Після впорядкування архіву він буде доступний для наукових дослідників, які займатимуться політичними аспектами праці українського визвольного руху Другої світової війни та рухом опору української людини націонал-соціалістичним колонізаторам гітлерівської Німеччини.

З архівом ЛУПВ переходить на збереження не тільки картотека політичних в'язнів німецьких концентраційних таборів, але також списки політичних в'язнів

інших окупаційних режимів в Україні. Виявилось, що зібраний цілість архів займає кілька великих скринь різної документації. Сюди також входить архів Науково-Дослідного Інституту Української Мартирології, в якому працювали такі вчені як проф. О. Оглоблін, проф. П. Курінний, проф. Наталя Полонська, проф. В. Янів, інж. А. Кушнірський та інші. НДІУМ діяв з ініціативи та при фінансовій допомозі ЛУПВ.

Ліга УПВ заіснувала в Мюнхені зараз після виходу з німецьких концентраційних таборів тисяч українських політичних в'язнів. Вона заіснувала цими звільненими та допомогла створити загальну українську Спільну Службу (пізніше т. зв. СХС), а також допомогла оформити загальну українську репрезентацію в Німеччині.

Вона своїми інформаційними та меморандумами об'єднувала добре українське ім'я від клейма так званого колаборанства з націонал-соціалістичною Німеччиною. Вона також протиставляла насильним вивозам та боролася за відшкодування для тих, що були на примусовій праці та були політично переслідуваними. Вона також перша привітала організованого допомогою релігійної частини УПА, які прибули зі зброєю на Захід.

УВАН Канада

УІА: податки, програми, фонди

Стаття про Український Інститут Америки у „Свободі“ з 27-го липня ц.р. описала дотеперішню діяльність Інституту та його плани на майбутнє, як і світлішого наставлення до неприбуткового товариства Нью-Йоркського посади Е. Кача, повинні забезпечити Інституту звільнення від реальних податків.

В розмові з редакторами „Свободи“ 18-го липня директори УІА пояснили, а тут знову підкреслимо, що нове становище посади Едварда Кача створило прихильну базу, яка, однак, ще мусить бути доповнена далішими конкретними кроками, поки кожне затримане товариство не стане остаточно відповідати.

В першу чергу, потрібне, щоб схвалення зміни дотеперішніх законів Миської радою. Цей процес уже розпочався, а з огляду на прихильні заяви в цій справі голови Миської ради Керол Белламі та лідера більшості Е. Садовського, очікується, що новий закон буде прийнятий найдалі до двох-трьох місяців. Відтак справи податків за бажаний і минулі роки мусять бути полагожені адміністративною дорогою через Податкову комісію та бюро миського адвоката Фредерика Шварца, який очолював спеціальну комісію для розгляду згаданої податкової проблеми і який рекомендував зміну

дотеперішнього становища миських властей. Цей процес може тривати трохи довше, і тому Інститут продовжує вжити заходів, які є необхідні для того, щоб захаронити його законні права в ході розвитку цих подій.

Тут належить згадати, що найвищий суд Нью-Йорку недавно вирішив звільнити з податків інше неприбуткове товариство, спираючись на своє ключове рішення на інтерпретації законів в дусі рекомендацій комісії Шварца та нового становища посади Кача. Це скріплює сподівання на те, що справа податків на нерухомості майно повинна бути вкінці полагожена для Інституту.

Вміжчасі, Інститут приготував збірку фондів для втримання та відновлення цього історичного, цінного будинку і для фінансового забезпечення своїх повсякденних діяльності на користь цілої української громади та Нью-Йоркських співгромадян. Для цього потрібні великі фонди і тому УІА звертається до співгромадян за підтримкою в придбванні нових членів та в збірці пожертв.

Всі звернення, листівні чи телефонічні, слід скеровувати на адресу: Ukrainian Institute of America, 2 East 79th Street, New York, N.Y. або на число телефону (212) 288-8660.

Афганістан

(Закінчення зі ст. 2)

гір і пасовиськ на низині й купують у селян харчі, чай, пшеницю і нафту, а продають молочні продукти, вовну й м'ясо. Жінки носять свідоміші від селянок. Для транспорту живлять номади верблюдів. Харч селян складається головним чином з хліба, цибуки, городини, овочів, йогурту, а принагідно теж із м'яса й риби. Улюблений напій — чай.

УКРАЇНЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

КНИЖКУ „КОЛІСКА КУЛЬТУРИ ЛЮДСТВА“

в твердій полотноній оправі, в ціні 13.00 ам. дол. wraz з пересилкою, можна замовити в автора:

W. RENNER
12 Paul Street • Kerhonkson, N.Y. 12446

„КРАЙ ДОРОГИ“

— нова повість Алли Цвєчинської

Замовлення посилає на адресу автора:

ALLA TSIVCHYNSKY
350 East 13th Street, Apt. 4 • New York, N.Y. 10003

Ціна 4 долари (з пересилкою)

47-ий Відділ США—

Українському Музеєві

З року в рік після вакацій 47-ий Відділ Союзу Українок Америки в Рочестері, Н. Й., улаштує імпрезу для свого членства і громадянства.

Цього року в неділю, 11-го вересня, імпреза присвячена Українському Музеєві в Нью-Йорку. Розуміючи потребу втримання і розбудови української культурної стани, якою являється Український Музей, започаткований США, членки з ентузіазмом зважилися до підготовки.

Щоб підкреслити вагу розвитку українського мистецтва, запрошено маестра Маріана Борачка, теперішнього референта музейництва при СКВУ з осідком в Баффало, Н. Й., улаштувати виставку його праць. Відкриття відбудеться в суботу, 10-го вересня ц.р., в 6-й год. вечері в залі школи св. Йосафата, і продовжуватиметься до неділі Рочестера.

З цієї нагоди до Рочестера завітати також мистецтва Любомир Волинський, мистецтва референта Головної Управи США і віддана співробітниця УМ. Вона подасть докладні інформації про Український Музей та висвітлить звуко-прозорки „Гуцульське весілля“, яке учні школи св. Юра під вмілим оком Любомира Волинського вивели двічі в Нью-Йорку, а також у Філадельфії.

Та не забули членки 47-го Відділу про гостей та прихильників США і УМ. Доповідь з прозорками попередить смачний обід в 1-й год. по полудні у дільній школи св. Йосафата.

Віriamo, що українська громада Рочестера зуміє оцінити важливість цієї різнонародної імпрези та прийме щире запрошення 47-го Відділу взяти цінну участь в обіді, доповіді з прозорками та цілоденній мистецькій виставці маестра Маріана Борачка, тим більше, що весь чистий дохід призначений для Українського Музею в Нью-Йорку.

„Громада по нитці—бідному сорочка“—будемо щедрі для нашої найбільш репрезентативної культурної установи поза межами України.

Марія Крамарчук

Історія України

в еспанській мові

Не буде зайвим пригадати, що преса в сьогоднішніх обставинах відіграє дуже важливу роль, а для української діаспори розкинутої по теренах вільного світу, вона має особливе велике значення. Без вільної преси діаспора, як частина великої нації, втрачала б майже цілковито зв'язок та не було б можливості виконати хоч до певної міри національний обов'язок, який припадає на долю політичної імміграції.

За посередництвом тієї ж української преси Товариство для поширення української науки на Заході знаходить зв'язок із членами української спільноти, які йдуть назустріч особливу важливу завдання згаданого Товариства, а саме: видання історії України у світових мовах.

Українська преса, що виходить в З'єднаних Штатах Америки однає нас також з братами-патріотами й на канальському континенті. І Юлія Головачук з Норт-Йорку, Онт., пересилаючи 500 дол. на переказ „Історії України“ проф. Н. Полонської на чужі мови, піддають думку, що згадану „Історію“ було б добре перекласти й на еспанську мову.

Як нам відомо, еспанська мова (по-іспаніє) на континенті Америки найбільш поширена поруч англійської, тому думка родини Головачуків є цілком слушна.

Управу і Екзекутиву товариства щиро дякує І. і Ю. Головачук за шедру пожертву й слухну заувагу. Український Вільний Університет радо погодився перекласти згадану Історію й на еспанську мову, якщо будуть гроші.

Прохасмо приятелів української культури перекласти пожертву на переказ згаданій Історії на світові мови до українського банку — Кредитівки на адресу: Ukrainian Selfreliance Federal Union, 4976 N. Broad Street, Philadelphia, Pa. 19141. Чеки висилати на: Association for the Promotion of Ukrainian Science in the West, No. 5069.

Товариство для поширення української науки на Заході

ПОСАДНИК ЧИКАГО ГЕРОЛД Вашингтон переводить тепер процес звільнення 2,045 миських службовців, серед яких є 446 пожежників, 332 поліцейські та багато інших. Таким потягненням Вашингтон думає заощадити 16,8 мільйона доларів, щоб покрити ними дефіцит в сумі 17 мільйонів доларів. Звільнення робітників почалося з хвиліною, як Миська рада, яка не конче в добрих відносинах, з посадином, відкинула більшість голосів пропозицію Г. Вашингтона про розписання нових податків на суму 22 мільйонів доларів, які мали покрити вже згадану суму дефіциту.

ЗАКОРДОННІ КРАЇНИ в принципі погодилися дати дозвіл на показання документального фільму американського виробу про совєтську окупацію Афганістану і боротьбу антикомуністичних повстанців, які від першого дня інвазії збройно виступили проти накиненої їм силою зброї комуністичної системи. Документальний фільм був накручений на підставі точних і об'єктивних інформацій західних кореспондентів, які в різному часі побували в Афганістані. До фільму увійшли репортажі кореспондентів Японії, Італії, Австралії, Німеччини, Пакистану, Великобританії, Австрії, Франції і З'єднаних Штатів Америки. Директор Інформаційної Агенції ЗСА Елвін Снайдер заявив, що одиноденний фільм під назвою „Афганістан: прихована війна“ є першою спробою ознової існуючої там ситуації.

День Союзянки...

(Закінчення зі ст. 3)

дотримав обіцянок допомогти іммігрантам при поселенні. Вони самі мусіли власними руками корчувати ліси, будувати хати та здобувати собі та родинам можливість прожитку та існування. Очевидно, ця наллюдська боротьба з природою коштувала українську